

Зелене

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА.
ПРЕТПЛАТА СЕ НЕ ПРИ-
МА НИ ИЗ ЈУГОСЛАВИ-
ЈЕ, А КАМОЛИ ИЗ ИНО-
СТРАНСТВА. (УРЕДНИ-
ШТВО И АДМИНИСТРА-
ЦИЈА: ТЕРАЗИЈЕ 31/III
БЕОГРАД, ТЕЛ БР. 29-129)
ЛИСТ ИЗДАЈУ ЈУГОСЛО-
ВЕНСКИ НОВИНАРИ. РУ-
КОПИСИ СЕ ПРИ-
МАЈУ, ПА СЕ ШТАМ-
ПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

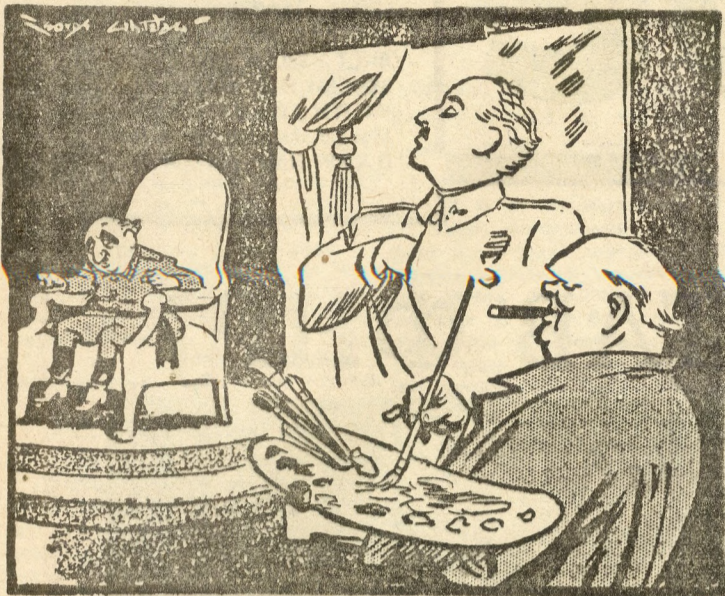
ПРОГЛАШЕН ЈЕ УСТАВ ФНРЈ

— Ето ти га сад — сунце! Готови смо.

ОПТИМИСТА

Како г. Черчил види Франка. („Дејли Експрес“ — Лондон)

ЈАПАН ТРАЖИ ДА БУДЕ ПРИМЉЕН У ОРГАНИЗАЦИЈУ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

Токио, 1 фебруара
Агенција Куку-најо-Осакаги Јав-Из околине микада сазнаје се да ће Јапан поставити захтев да буде примљен у организацију Уједињених нација. Своје тражење Јапан заснива на великој помоћи коју је дао за ствари мира, борећи се активно на страни савезника у борбама против непријатеља светског мира — Индонезана. Док су многе Уједињене нације обуставиле борбу још средином прошле године, јапанске трупе бориле су се на страни великих савезника све до краја Јануара 1946 године. Као што јавља лондонски радио, на Јави је објављено да су се британске власти тек ових дана захвалиле јапанским трупама на оружаном сарадњи. Јапанци су пролили доста крви да би обезбедили светски мир, па се без њиховог учешћа не може замислити успех организације Уједињених нација. Сазнаје се, међутим, да енглески фактори никада неће пристати да се Кореја прими међу Уједињене нације, пошто се, као земља коју је Јапан био окупирао, борила против Кине.

У ЗЕМЉИ „ДЕМОКРАТИЈЕ“

— Шта тражиш ти овде чича!
— Прозор без решетака.

Ултиматум нирнбершких оптуженика

Нирнберг, 1 фебруара

Агенција Рајтер јавља: Доглавици Вође Рајха поднели су неочекивани ултиматум Суда за ратне злочинце. Ултиматум је изазвао огромну узбуну и сензацију. У моменту када је фелдмаршал Геринг предао претседнику суда ултиматум, у судници је зашкљоцало толико фотографских апарата и блеснуло толико магнезијумских експлозија, да се добио утисак да је паљба отпочела и пре рока који је у ултиматуму предвиђен.

Ултиматум доглавника Вође Рајха гласи:

„Одлучно прихватајући демократски и хуманитарни предлог енглеске делегације на скупштини Уједињених народа да се нашим сарадницима и органима који су избегли из својих земаља да статус политичких емиграната и да се њихове земље присиле да им плаћају издржавање у иностранству, — тражимо:

1. Да се статус, предвиђен за наше органе који су делали под нашим руководством и по на-

шем наређењу, примети и нас, њихове организаторе, руководиоце и наредбодавце.

2. Наши органи и сарадници били су подгосподари у појединим земљама и њима издржавање морају плаћати те поједине земље. Нама, као људима који су били господари целе Европе, мора се осигурати издржавање које ће плаћати све европске земље, односно све земље изшет животног простора.

3. Само се по себи разуме да ово значи и захтев да будемо хитно ослобођени и да нам се, на самом излазу из тамнице, плате све наднице које смо дјели у затвору. У противном, позваћемо у помоћ Нанзенове снаге и отпочећемо борбу за смрт и живот.

Рок ултиматума: пет минута пре другог говора Ноела Бекера“.

Ултиматум су потписали: Херман Геринг, Рудолф Хес, Рибентроп, Кајтел, Редер, Розенберг, Лај, итд.

ОД КОГА ЈЕ И ДОБРО ЈЕ
Морнарица Драже Михајловића
упловила у Вршку Чуку

Артур Нојс, специјални сарадник „Стар олд страјпса“ јавља из Југославије:

— Јуче после подне, после жестоке битке, морнарица Драже Михајловића упловила је у Вршку Чуку. Вршка Чука је највеће југословенско пристаниште на обалама Панонског Мора. Налази се близу од Београда, а северноисточно од Марибора.

Комбинованим операцијама са мора и из ваздуха за врло кратко време савладан је отпор урођеничких владиних трупа.

Ратни плен и заробљеници пребројавају се. Ослобођени су познати патриоти Милан Недић и Драги Јовановић. У једном подруму манастира са Франце пронађено је сакривено благо отето од усташа.

Операције се настављају. Војска Драже Михајловића која је бројала око 500.000, за неколико часова утростручила се. Упис врше стари ветерани из грчко-јапанског рата из 1786 године.

Артур Нојс наставља у своме допису: — Синоћ сам био примљен лично код Драже Михајловића. Он ми је саопштио да је морнарица продужила свој победonosни пут преко Дурмитора и да се налази већ близу Марибора у Јужној Србији. Пруга Нишкић — Бачка Топола пресечена је на 68 места.

Једна армија којој се на челу налази Југословенски престолонаследник, надире ка Београду. Вршећи водоземне операције, доврла је до Мокрина.

У најскорије време очекујте извештај о поновном успостављању монархије. Крунисање ће извршити надбискуп Алојзије Стефанец круном Светога Стефана.

„PAPST MIT UNS“

Недавно папина порука немачким бискупима, у којој он критикује и клевета совјетску управу у Немачкој, још увек је предмет живих коментара демократске штампе.

„Папа, — пише један демократски лист, — све време рата није знао шта се дешава у Европи са милионима људи у концентрационим логорима, а сад ето зна и оно што се не дешава у Немачкој. То међутим никога не треба да чуди. Интернирцима су Немци омогућавали да свакодневно саобраћају са другим светом и директно извештавају бога о приликама у Европи па папа, као божји намесник на земљи, није имао потребе да се меша у његове послове.

Међутим, сад кад су Немцима скинути појасеви на којима је писало „Gott mit uns“ (бог је са нама), папа се труди да покаже Немцима како је бар он још увек са њима.

БАДАВА ЈЕ ИЗВРДАВАЊЕ

Сазнаје се из Лондона да је египатски делегат на скупштини Уједињених народа, Абул Хамид Бадави Паша изјавио да су извештаји о томе, како египатска влада тобож намерава да изнесе пред Савет безбедности питање присуства британских трупа у Египту, фантастични и неистинити.

Како су у исто време три министра египатске владе дала оставку и тражила повлачење британских трупа и поштовање владине одлуке која је раније донесена у том смислу, сматра се да ствар господина Абул Хамид Бадави Паше није био бадава такав па ни да вести о томе нису ни мало фантастичне или неистините.

Међутим, независно од министара, египатски народ остаје код свог давнашњег захтева за потпуном самосталношћу и тражи да из земље иду стране трупе па су, према томе, бадава и узалудне све изјаве Бадави Паше а и његових пријатеља у Лондону.

ЧУДНЕ ПТИЦЕ У ОКОЛИНИ БЕНОВЕ

Бенова, 1 фебруара
Близу Бенове пронађена су гнезда, у којима су обитовале врло чудне птичице. Изгледа да су нове врсте птица одгајили фашистички зоолози. За дивно чудо, те челичне птице без крила невероватно личе на митраљезе па су стога њихова гнезда названа митраљезска гнезда.

Хуманост изнад свега

Британски делегат г. Ноел Бекер поднео је предлог Скупштини уједињених народа да се свим избеглицама из ослобођених земаља призна право азила, пружи материјална помоћ и изда Нанзенов пасош.

— Благо нама Нанзен овцима!

ПОГРЕШКЕ АЛБАНИЈЕ

Лондон, 1 фебруара
Специјални „Језев“ извештач са Скупштинe Уједињених народа јавља:

Ваш дописник посетио је јуче једног ауторитативног члана енглеске делегације на скупштини Уједињених народа и поставио му следеће питање:

Зашто се енглеска делегација противи југословенском предлогу да се Албанија прими у организацију Уједињених народа, кад се зна да се Албанија јуначки и пожртвовано борила против немачких и италијанских освајача и окупатора.

На ово питање ваш дописник добио је следећи одговор:

— У томе и јесте грешка Албаније што се борила. Да се није борила против Италије и та се од ње није отцепила, она би сада аутоматски уживала потпору и симпатије које ми пружамо Италији. И тако би аутоматски, кад Италија буде примљена у организацију Уједињених народа, била примљена и Албанија. Ми, сада, нисмо жужни да исправљамо туђе грешке.

МЕРЕ БЕЗБЕДНОСТИ У ЈЕРУСАЛИМУ

Јерусалим, 1 фебруара
очевидно од данас грађанству дозвољено кретање по улицама само од 6 часова по подне до 18 часова.

Салебџија за бозацију

Исти калуп за све прилике

«Цветкова механџа, којој је вештица» надалеко пронела славу, имала је једно време под окупацијом дневни лезар од 100.000 динара. Њен газда, који се не зове Цветко него Панта Шурбановић, поднео је Комисији уверење о имовини, коју му је проценио бонбонџија Спасић (у накнаду за уверење које је њему издао механџија Панта). И салебџија и бозација, то јест кафеџија и бонбонџија, оглашени су за ратне добитнике. Панта спада у ред такозване шифарџијске сиротиње — зарадио је свега 360.380 динара и 50 пара.

Боја вуку селџама уз инфлуентске цене Милојко Котлајић, из Ваљева, али никако, сиромаш, да заради толико да би могао подмирити порез. Једва је зарадио за куповину нове куће...

Новосадска електрична централа тражи да јој секција за станове Управе народних добара плати рачун за струју, коју је још 1944 године потрошила «Мађар кирали рендершер». У пословању централе са рачуницама ваљало би унети више светлости — електричне или ма које друге.

Становници Свилајнца одлучили су да, у знак своје неизмерне захвалности, подигну споменик Жики Костићу, књијару, претседнику општине за време окупације. Док једни предлажу да споменик претставља Костића како јаше на коњу, други сматрају да би било боље претставити заслуженог Жика како јаше на свом тобожњем републиканству.

Тврдио је да нема вина новосадски винар Јосип Мајорић, па ипак је код њега нађено 1800 литара. Замислите само колико се Мајорић обрадовао!

Више од месец дана спавала су хитна званична писма из

Житковца на вишкој пошти, на су затим враћена. Уосталом, зашто да не спавају нисма, кад могу спавати поштански чиновници.

Много се може научити од бившег управника пољопривредних добара у Панчеву Жарка Мишковића. У првом реду — како не треба да се управља народним добрима. У другом реду — како се приређују богате вечере на терет тих добара за пријатеље. У трећем реду — како овакве вечере најзад почну да искачу на нос.

Голубије је луди Мара Голубовић (Панчево) на је од свога стана из чисто хуманих разлога направила хотел и наплаћивала чиновницима са скромном платом преноћиште по 200 динара што, свакако, није много. А није много ни десет месеци принудног рада за ту работу.

Велики стручњак за прављење лажних извештаја о вишковицама жита и о количини соли, која је његовом селу потребна, бивши претседник месног Народног одбора и Земљорадничке задруге у Бајцинци (близу Прокупља) Борђе Павловић најзад је дочекао да његова стручност буде достојно оцењена. Штета је само што Бајцинац читавих осам година неће видети тог свог «усрећитеља».

Босанац, Мендело и Јовковић, чланови радног одбора кланице у Младеновцу, проглашавали су с времена на време себе за ударнике и ударали по одељењу за маст, одакле су обично односили по 25 килограма као награду за уложене напоре. — Јовковић је понекад, у улози народног тужиоца, контролисао заједнички рад, спроводио истрагу и налазио да је све у реду, јер је масти увек било на лагеру. Народ, међутим, није био истог мишљења, па је ударио по овим ударницима. Меч је у току.

— Погледај их само — као да је Југославија Немачка!

Оцу са Каштола

По С. С. Краљчевићу

Стисни новац! Јој из тврде кови
Крвца пишти — руке ти крвари,
Ти бездушни отимачу стари!

Гледај злато — јур му сјаја није,
Уздах га је замаглио б'једе;
Клетвом твоји милијуни врједе!

Гледај женске ниске од дуката,
Бурму гледај с прста пресјечена;
Крв с њих капље стријељаних жена!

Гледај златне зубе, повађене,
Гледај хрпе самртничког новца;
Крв с њих капље — крвца Јаселовца!

Стисни злато — Јој из тврде кови
Крвца пишти! панце ти крвари,
Јао теби, злотворниче стари!

Три молбе једне учитељице

Крагујевац, 1 фебруара
Три молбе упутала је Окружном одбору у Крагујевцу учитељица Десанка Бесараба-Јовановић да би добила запослење. Прва молба се негде изгубила, другу су изгледа појели мишеви у Отсеку за социјално старање Окружног одбора, а на трећу молбу стигло јој је решење да је постављена за воспитачицу интерната Учитељско школе у Крагујевцу. Али просветни референт Окружног одбора, кад је Бесараба-Јовановић хтела да ступи на дужност, саопштио јој је да не може бити пријемна, крво зато што нема крвета, друге зато што има — мало дете.

Човек, који је ово саопштио учитељици, још увек је жив и здрав, а хвала богу ништа не фали ни осталим члановима одбора кроз чије су руке прошле молбе. И зато је учитељица сада решила да сачека док јој дете одрасте и заврши гимназију, а докле ће свакако и крвет негде набавити, па ће онда, у име бога, поново да поднесе четврту молбу за постављење.

Главни магационер за дејност дејних домова у Округу нишком, Боривоје Лојаница, створио је, и то тихо, скромно и нечујно, одлично снабдевен магацијом (шећер, сардинје, сапун, чоколада, суво грожђе, какао, аспириин и тако даље) у своје властитом стану. И зато што је од стана направно магацин, народне власти су га преселиле у други стан.

Дозвољена је сеча шуме на Јастрпцу онима који чувару Стојану Бошковићу дојесу кра-

са. Врло је потребно чувати шуму од таквих чувара. Прескупо је продавао штофове, али је врло јевтино процао пре годину дана у Нишу, неки Воја Ђорђевић — Соколац. Случај се сада поновио, али је господин Воја за добру цену добио и добру цифру.

Опанке су потковале сами њима функционери задруге у Подгорици, доделивши опанке функционерима задруге, уместо да их даду сеоској сиротињи.

Бивша управа болнице у Шаљу, свакако руковођена жељом дода.

да ни брзу руку сматра број болесника, успела је да их остави без зимнице и огрева. Иструлела је велика количина купуса, али управа је, зацело, била још труајна.

Предвиђајући да ће «Јеж» о њему писати, Миливоје Михајловић (Ваљева), код кога је пронађена велика количина бола, коже и кедера, изјавио је на саслушању: «Задржао сам тај материјал из сажаљења према онима, који немају обуће». Тој изјави «Јеж» нема шта да дода.

Анционарски разговори

Треска а. д. мора да плати 40 милиона динара
лигве добити.

— Али како «Треска» цреснуће...

ДОБАР ЕНГЛЕЗ ГОВОРИ У ИНОСТРАНСТВУ ЈЕДНО А У ЛОНДОНУ ДРУГО

Рандолф Черчил, син бившег претседника британске владе, пошто је пропао на изборима, бацно се на новинарски посао верујући да ту може да се једе хлеба и без мотике. Тако је ових дана написао у «Дејли телеграфу» низ чланака о Југославији.

«Једнаест британских парламентарца — каже се у једном чланку — који су у Југославији боравили за време изборне борбе били су потплаћени и понашали су се за све време управо шовенист. Према властитим изјавама они су ишли куда су хтели, говорили су што су хтели и радили и гледали што им је било мило. Таква слобода у понашању сасвим је недостојна британских џентлмена који у таквим случајевима треба строго да се придржавају нашег «Бедекера» (водића по страним земљама).

Међутим, најгоре од свега је то што наши парламентарци преносе и нама слободно понашање на које су се навикли у Југославији, заборављајући при том на старо торифевско правило да добар Енглец говори у иностранству једно а у Лондону друго. Британски парламентарци требали су у томе да следеју мој пример, јер мени не против ништа није сметало да се у Југославији издајем за пријатеља Југославенског народа, а да га овде у Лондону штеветам и нападмам.

МУДАР ОДГОВОР

Војна мисија наше земље при Савезничком савету за Аустрију затражила је 1 октобра 1945 године да јој народне власти пошаљу податке о предметима које је окупатор однео у Аустрију. Преко окружних народних одбора почело је прикупљање података о предметима за које се зна да су однесени у Аустрију. Поступајући по овоме захтеву, Управа народних добара при старопазовачком срезу упутила је распис свима месним одборима и истакла хитност прикупљања података. Месни одбор у Старој Пазови дао је овај одговор:

„Захтеву овога дописа не може се удовољити, јер ниједан окупаторов војник који је опљачкао неку ствар у нашој држави није пријавио никоме куда ту ствар носи. Ако је његова намера била да опљачкано однесе својој кући у Аустрију или коју другу покрајину, а путем му је та намера од стране наше војске осујећена, то се онда такав случај не може објаснити.

Састав немачких војних јединица које су за време окупације држале нашу државну територију био је такав да се не може са сигурношћу тврдити да је нека нестала ствар однесена у ову или ону покрајину Немачке, јер су у јединицама учествовали припадници готово свих покрајина.

Свако, нелегално дело починитељ на сваки начин крије, па тако су и у овом случају чинили немачки војници, те нису опљачкане ствари пријављивали јавним установама, а понајмање власницима од којих су ствари однесене.

Ако постоји добра воља на страни Аустрије, онда нека она од својих становника прикупи однесено и врати нашим властима, а наша унутрашња ће бити ствар како и када ће те ствари бити вратене власницима“.

Шалвиција који је у овоме акту изручио сву своју духовитост врши дужност „профелника“ отсека за социјалну политику, а зове се Ђ. Ондрик.

НАДБИСКУПСКА И БИСКУПСКА ПОСЛА

„Надбискупска загревачка има у Брезовици, недалеко од Загреба, посед од 180 јутара. Са овог имања одвезен је у Загреб сав род за потребе кућанства на Каптолу (Надбискупски двор). Радници са овог великог имања пали су на терет Месном одбору да хране. Преко двадесет радника и немештеника који су редовито запослени на овом господарству уопште не добијају своје плате. У права имања мотивира то тиме, да она није дужна плаћати раднике и немештенике, јер да ће земља на томе имању и онако пасти под удар аграрне реформе“ (Из реферата на скупштини Среског одбора за град Загреб, 26-1-1946).

Ала је јешно то кућанство на Каптолу, кад му је за зимницу потребан принос 180 јутара земље.

КУЋЕВЛАСНИЧКИ УСЛОВИ ХВАРСКОГ БИСКУПА

„Због недостатка подесне зграде за Дом културе у Јелси, на отоку Хвару, обратио се Месни народни одбор хварском бискупу Пушићу да одобри у ту сврху изнајмљивање једне зграде, чији је власник црква. Бискуп је поставио за изнајмљивање те зграде овакве услове: 1) да се просторије не смију употребљавати ни под каквом изнимком за вршење црквених функција; 2) да се у просторијама не смију читати ни држати никакве књиге ни новине које би нападале цркву, вјеру, ћудоређе и свећенство; 3) да се у просторијама не смије скакати ни ти плесати; 4) да се темељито поправе прозори, стакла, капци итд. о трошку Дома културе, а да се тај трошак не смије урачунати у отплату најма“ („Слободна Далмација“, Сплит, од 25-1-1946).

Тако бискуп Пушић практично схвата одвајање цркве од државе.

ЈАВАШЛИЈЕ

„Месном народном одбору у Свилајци додељено је за ванредне потребе народа 1255 килограма соли актом од 9 децембра 1945 године. Тај акт је потписан, заведен и припремљен за експедицију истог дана, а стигао је у Месни одбор 6 јануара 1946 године, прешавши пут од једва стотину метара, колико је Месни одбор удаљен од Среског, за 26 дана.

БУЊНОУТЕКА

ПРЕГЛЕД ДОМАЋЕ ШТАМПЕ

„Наша реч“ — Лесковац, у свом 48 броју под насловом „Оснивачи научног социјализма“ доноси предавање Сергија Димитријевића, новинара.

Предавање је у перо узвратио уредник Аристомен Ристић. Чланак је углавном посвећен биографији предавача Димитријевића, и у њему се између осталог каже: „Са овог истог места пре читаве деценије Сергије Димитријевић (подвукао Аристомен Ристић) говорио је о појави и развоју фашизма научно га објашњавајући; данас после слома фашизма, он је приказао животно дело оснивача научног социјализма чије учешће триумфује.

У свом кратком уводу, пошто је евоцирао успомену на своје последње предавање у старој Југославији, Сергије Димитријевић итд.

У наставку чланка говори се узгред и о оснивачима социјализма. Исти лист у 49 броју под насловом „Победа народа“ пише: „Најзад, њихово (Југословенских

Петнаестог децембра додељена је Месном народном одбору се за децембар месец у износу од 2844 килограма. Акт о додељивању ове количине стигао је у Месни одбор заједно са првим актом од 6 јануара ове године. („Нови пут“ бр. 38, Јагодина, од 19-1-1946).

И тако, на велику им кад су напредовали сувише близу. Све мислимо лако ћемо с њима, они су преко пута, — Јаваш, Јаваш. — па се, ето тако, одужи експедиција и на месец дана.

ВЕСЕЉАК

У Чиставцу је завладао велика жалост због удаљења са дужности одличног милиционара Омера Видића, који је био познат као велики шалвица. Друштвен и веселијак, он је волео и да попије. Једне вечери, пошто се тако поначинио он је изашао на улицу и почео да се шали с пролазницима. Неке је помиловао по образу, а неке је богме, шале ради, и песничком млатку. Само се на грађанина Јаноша Рашчека нешто зорли наљутио, па му је опалио више прописних шамара. На његову несрећу Окружни суд у Суботици није знао за шалу, те га је, због тих његових шала, за пример другим милиционарима, послао на две године принудног рада.

МАРАЊЕ ШТАМПЕ

„Народни лист“ — Ниш у ерибрици „Кро- Ниш“, у којој бележи најважније догађаје у току недеље лист региструје у 78 броју.

„Субота у 15 часова: редован састанак редакције „Народног листа“.

Зависта, штета би било да те датуме потомство не запамти!

„Јединство“ — Космет, у уводнику 23 броја пише:

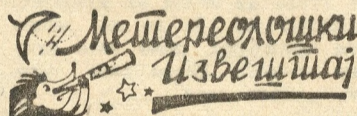
„На граничном стубу, високом као снежни врхови Триглава, вечниог као жудња народа за слободним људским животом; на подножју пространом и таласастом нелик на Југословенске ливаде и књиве набреле од живота и млека уздигла се“... и тд.

ОСНОВАНО ЈЕ УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА У НИШУ

На вест да је у Нишу основано Удружење књижевника, „Језевек“ уредник књижевне рубрике телефоном се обратио културно-просветном референту нишког Народног одбора, тражећи информације о делатности нишких писаца. Референт је био врло љубазан, али није могао на своје велико жаљење нашом уреднику дати никакве информације. „Мислим, рекао је он, — да се треба обратити Удружењу књижевника Србије, јер, колико ми је познато, Ниш и у овом случају не излази из оквира федералне Србије. Усвајајући овај логичан закључак, наш уредник се обратио секретару књижевника Србије, који је одговорио да му ништа о нишком удружењу није познато, „али, — рекао је секретар, сав озарен срећном идејом која му је синила у глави, — о томе ће вам дати најтачније информације Одељак за трговину и снабдевање нишког Народног одбора.“ Наш уредник је зачуђено погледао секретара и сумњичаво задртео главом. „Не бри-

тим стварима.“ Како му није остало друго, наш уредник је, са извесним оклевањем, запитаво телефоном референта за снабдевање: „Снабдева ли ваш отсек нишке грађане књижевним делима? — Не! Тим артилом не располаже наш отсек, али ми зато треба да отпочнемо са снабдевањем нишких књижевника намирницама. Поднели су молбе за Р1 карте. Они кажу да за њих писање претставља огромну тешкоћу, те стога сматрају да имају пуно право да се као тешки радници користе овом привилегијом. Они додуше, наглашавају да нису ништа написали али ће отпочети чим буду добили Р1 следовање.“

На основу ових података „Језевек“ може обавестити своје читаоце да је 1) у Нишу заиста основано Удружење, 2) да је засада написано као једино колективно дело молба за Р1 карту, и 3) да сваки од њих појединачно има велику тежину да постане књижевник, а не само да се занима књижевношћу.

У земљи. — Непрестана мнзавица за шпекуланте и саботере у целој држави; ни најбољи клизачи не могу да се одрже, него падају, и то право у руке народним властима. Јака кошва у Војводини, Словенији и Хрватској одузала је се великих имања многе велепоседнике; очекује се проширење ове кошаве и у осталим крајевима. У Загребу јака промеја у каптолским подрумима

У иностранству. — У Аустрији падају причевани с неба. У Енглеској вечита густа магла. У Албанији је констатовано приближавање црних облачића које је народ сложено одувао у правцу Ватикана, одакле је и њихово појављивање забележено. Тајфун са челичном кишом у Малајском Архипелагу. У Грчкој још траје помрачење сунца и месеца.

САМО ЦИТАТИ

ХВАЛА БОГУ

Итекоста дана дође млада госпођа у канцеларију жупног уреда и приповиједа ми, како је у њиховој обитељи ових дана обитељска слава: родитељи славе златни јубилеј — 50-годишњицу вјенчаног дана. — Е а то је ријеткоста, одератих, „чиме могу судјеловати у тој обитељској слави? — Молила би да дођете исповједити у кућу јубиларца, јер су обојица старци слаби за цркву, а желе захвалити Богу за тај велики дан живота.“ Драге воље ћу доћи, а гдје станујете? Казала ми је улицу, број и спрат куће, а онда смо угледали дан и сат када ћу моћи доћи. „Молим Вас и замојте ми замјерити, морам Вам још нешто казати.“ Изволите само искрено рећи што је у интересу јубилараца.“ „Мој се тата није исповједио од оног дана кад се вјенчао. Једног сам слушала Вашу проповјед, а тада сте у шали казали, да су овакови јубилари велики синови, и да се свећеник весели, кад ухвати за Исуса таквог великог сома.“ Да,

да, те ми је драго, да сте ми казали. Господин се тата сигурно жели већ једног исповједити, а то је главно.“ — Он се жели, али му је неугодно, јер је већ зборавио молитве прије исповједи и иза исповједи. Осим тога боји се, што ћете рећи на то, да није био тако дуго, те ћете га можда укорити.“ — „Лијепо поздравите татека, и реците му, да не мора знати молитве прије исповједи, то није нужно. Главно је да искрено призна кад се задњи пут исповједио, а на концу ћу се ја с њиме заједно покајати. Ја му нећу ништа замјерити, а најмање ћу му ради тога приговорити. Свећеник се у том часу, када за Исуса ухвати великог сома, од срца весели обраћењу човјека гријешника.“

(Добри пасић, Загреб, бр. 5 27 јануар 1946 г.)

Папини сарадници

(Из Папиног вестарског писма Непитиши)

Народно позориште, (зграда код Споменика, телефон 25-001). Моли се позоришна публика да не респитује о променама у репертоару, јер филозофи тврде да се цео живот састоји од промена.

БИОСКОПИ

Косово — «У девет сати час земљских јединица» — научни филм (у гл. ул. Тутунџић др. мик. Панта, краткотрајни КГФ). Таково — «Љубав кроз решетке» (у гл. ул. Милан Недић и Драгослава Јовановић).

Корзо — «Чуда наше планете» (Окупација западне Немачке, Плес у Ватикану, грчка симфонија) и други non-stop филмички.

Рекс — «Паклено полуострво» — «Легенда аријевске зоне» (у гл. ул. Каудиљо Франко).

«Поред свих патњи које је немилосрдни рат проузроковао у Западној и Источној Европи, у Азији и у Африци, што у нама изазива велику тугу, нас нарочито тешко погађа несрећа коју је рат нанео Вама са којима смо годинама успешно сарађивали.»

МУЗИКА

ТРАГОМ НАРОДНИХ ПРОСВЕТИТЕЉА

У оделовама за народно просветљено при Министарству просвете и у антифашистичким организацијама завладало је неописано одушевљење када се сазнало да је главни терет око музичког васпитања народа сада преузела музичка едисија «Фрулак». План и програм огромне културне делатности ове ретке институције изложен је на последњој четвртој страници овог првог музичког опуса, класичне херонке коју је спевао и врло динамично, на форму тропера, компоновао наш велики композитор Вук Јаблански. Програм гласи:

Музичкој едисији «Фрулак» је циљ да кроз laku игру прекине са досадешњом нездравом традицијом употребе баналних и бласираних симфонија Бетовена, Чајковског, Сметана, Вердија, Шопена и других музичких пацера. «Фрулак» хоће да кроз напредне и конструктивне садржаје буде само она и нико други васпитава нових поколења у духу свог рада и своје обнове. Ево наших композиција: «Песма о ципу», румба; «Песма младости», весели валс; «Без другак», лагани валс. Сваки наш примерак, свака песма на путу две стране кошта само 20 динара. У припреми су следеће композиције: «Резанци се једу виљушкови».

«Ав, ав, мадам!» «Моја мама из Јокохеме», «Ми би квалитете јели, је ли?» «Зашто ме кибиш, кад ти то не вреди», «Метла-соната», Бућкуриш у моме кажи-прсту», «Ти би и прође, Ирена Минковска, а твој Цој», «Деда, данас ћеш у дубак», «Стидљиви ђеврека», «Еј, сунце ти боже» и «Тандара-бројка».

Овај план за привредну обно-

ву земље, која се може извести играјући румбу, фокстрот и рачне валцера, вероватно ће успети и власти. Само, пошто су из давичи познати и прослављени стрипа «Три угуроука» имали сличну тенденцију племенитог и несобичног васпитања народа, било би право и лепо кад би и свирачи на «Фрулак» заденули што пре за појас.

ОПЕРА

Обнова „Риголета“

«На репризи Станоје Јанковић обновио је своју креацију Риголета са свесном економијом прорачунатим дозирањем претежно лирског гласовног материјала са нарочито подвученим смислом за белкантистичку сливност распеване мелодиске линије и са тежањом да сваки мелодиски покрет добије глумачки визуелну форму, а унутрашња драмска садржајност да се рефлектује у психолошком инат-сироу мелодиске линије. Остварена на чврстој основи узајамног прожимања музичког и глумачких елемената, креација Риголета Станоје Јанковића имала је све лепе квалитете једне зреле оперско-репродуктивне уметности.

Квалитетима свога гласовног материјала, без свежине, сјаја и продорности и својим пасивним глумачким ставом Викентија Мозков (граф Монтероне) није нас могло убедити у своју употребљивост у епизодном фаху Б. Д.»

РАЗВОД БРАКА

Обавештавам рођаке и пријатеље да сам се развео од своје странке зато што није хтела да се заузме за моје имањце од неколико стотина јутара земља. — Мила Станисављевић, апотекар и бивши велопосадник, иначе землорадник.

Било па прошло

Неповратно прођу дани и никада више неће Ахмет Зогу у ТИРАНИ да Албанци — ТИРАНИШЕ

НА КРАЈУ БАЛАДЕ

Пустошини четир' лета к'е најгора пуштаија. Кад се тражи ратна штета онда циче: — Мама мма!

УИРИНИ ПАКЕТИ

На посто се дали, одабрали мете, па ортачки крали Уирине пакета.

Али народ уме да кањова пљачку и, уместо гума, жваћу сад плувачку.

ГРЕСИ ФРА ПЕРЕ СЕСАРА

У НДХ срећно доба Код фра-Пера разна роба увек у — опару. Није фратар тада сине да је пљачка што је крма, сад — подложна квару.

Како мали Ђокица замишља црни туш

Како се месио хлеб

Откако је прописано да Београђани једу мешани хлеб, међу пекарима је настало право такмичење чији ће хлеб бити — жућки. Иако је одређено да проценат кукурузног брашна износи 25%, ову норму су већ после неколико дана премашиле стотине пекара.

Анализа у хемиском лабораторијуму Извршног народног одбора показала је да су 40% пројиног жућила постигли следећи пекари-ударници: Готовић, Аранђеловић, Гроздановић, Трпковић, Митровић, Даниловић и Радомир Ивановић. Илија Шибалић, који држи пекару у Кнегиње Љубице улици, дотерао је до 45%.

Све досадашње рекорде тучао је Љубемир Атанацковић, пекар у Сарајевској улици бр. 59, који је скоро трипут премасио норму и истрао ништа мање него 70%. Његов хлеб се жутио као пред-ратна «патишпања», умешена са 15 јаја.

Овим агилним пекарима одређиће се заслужене награде.

Није им сањао да ће снабдевати београдске деџа обданишта Бранко Самарџић, чиновник фирме Александар Палић, кад је из Новог Сада дотерао у Београд луксузним фирминим аутомобилом позамашну количину меса и кобасица, као и триста комада јаја. Деџа, којима су народне власти послале јаја, моле доброд «чику Бранка» да убудуће директно довози намирнице у обданишта, јер контроли своједно неће измаћи.

ПОМЕНИ

Свои покојником бирачком праву и својој драгој и никад непрежљивој министарској пензији давају годишњи помен у кафани «Код буздована» Краљевића Марка. Коста Кумануди, бивши министар.

ПОЗОРИШНИ ЧАСОВИ КОЛАРЧЕВОГ НАРОДНОГ УНИВЕРЗИТЕТА

У овоме штампаном и плакатираном распореду предавања за ову недељу, објавио је Коларчев народни универзитет:

У уторак 29/1, у 18.15 час.: Гогољев Живан мач уз извођење од стране чланова Народног позоришта

Како сазнајемо, кдуће недеље, у уторак, приредиће Коларчев народни универзитет позоришни час на коме ће опет уз предавање, бити приказан «Ревизор» од Л. Н. Толстоја.

За даље уторнике такође је предвиђен низ позоришних часова и то: «Зона Замфирова» од Шекспира, «Хамлет» од Бранислава Б. Нушића, «Хајдук Станко» од Ц. Б. Прислија, «Кир Јањак» од Фридриха Шилера и «Разбојнички» од Душана Николајевића.

Се трамплили су за дриа и продавали по 30-35 динара кило новосадски монополски ажурирани Војислав Поповић и Тимотије Кавгић. Усто су своју крећу чак и на суђењу претставили као «вишак у магацину». Суд им није остао дужан.

Јабуре продавала је по двадесет два динара кило једна пиљерица у Осјеку, али се убрзо поквалила: друга пиљерица наплаћивала је двадесет и четири. Власти су их једва измириле.

Шећер из Уириних пакета, намењен народу Македоније, намењено себи шпедитер Радоје Павић, сматрајући ваљда да је Уира његова тазбина

Сапун, који се у већим количинама издаје на деџе карте, редо пристају да приме и црноберзијанци. Веле да им је врло потребан, јер ће покушати да њиме оперу љогу црне берзе.

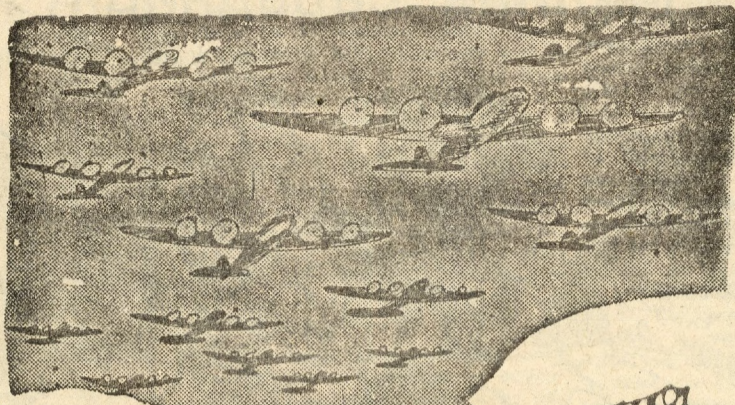
Железнички пацови

— Ови сад пронађоше и мишоловке за крупне пацове!

НОВО НАОРУЖАЊЕ

На јан је
ратна хука...
Цивил
грчки свет...
Да л' ће најзад
и та брука
доћи на тепег!

Једни —
гале горопадне,
други —
рибе нема...
Чекали су,
на их јадно
прегазило време.

КРЕТАЊЕ ЦЕНА НА ЦРНОЈ БЕРЗИ

Београд. — У току прошле недеље црноберзијанске зараде биле су ванредно скромне. Једва се могло зарадити, на пример, тридесет до четрдесет динара на једној биоскопској улазници, тако да су препродавци тих улазница с тешком муком долазили за једно по подне до зехуде зараде од 900 до 1000 динара.

Са ципелама ствар стоји још горе: бивши чиновник Миодраг Илић добио је ципеле на бон за 400 динара, па уместо да заради на њима још седам пута толико, зарадио је... годину дана лишња слободе. У озбиљним црноберзијанским круговима ово се сматра атаком на слободу приватне привредне иницијативе.

Нови Сад. — Није водио рачуна о томе да мора имати уредне рачуне пиљар Никола Стеванов, али по среди није неуратунљивост, већ нешто слично случају Марије Летмановић, власника парфимерије «Ирис»: она је продавала литар колоњске воде за 2000 динара, а рачуне није имала.

РАТНИ ДОБИТНИЦИ

Лабудова песма

Миодраг Бурђевић, власник предузећа «Лабуда», отпевао је своју лабудову песму пред комисијом III рејона за утврђивање ратне добити. Пошто је под окупацијом ижасирао недељно 5—6 милиона динара, био је у стању да домаћински почести свога пријатеља Космајца. У својој лабудовој песми Бурђевић је величао себе као добротвора радника, али су слушаоци приметили да је то стара песма и да су је сто пута чули на сличним концертима. Добротвор ће даровати народу 1,950.000 динара.

ТЕЛЕГРАМ ОЦА СРБИЈЕ ОЦУ СТЕПИНЦУ

Београд, 1 фебруара

Агенција Авала јавља:

Отац Србије Милаш Недаћ се знао је тешка срца за несрећу што је погодила оца Степинца, коме су власти из каптолских пробица ископале и одделе усташко злато. Отац Србије упутио је Степинцу телеграфско саучешће следеће садржине:

„Потресан рушилачким бесом који се сручио на Вашу Св. Главу, посежући на ваше аманетно злато, разумем сав чемер и покор и учествујем у вашој преголемој данашњој несрећи и жалости. Ваше рањено Св. Срце разуме најбоље онај, коме су такође пронашли и одузели 48 последњих заветних златника. Молите се Богу да зацели нашу тугу, а ја се уздам у Свемогућега да ћемо се ускоро видети. Ваш одани сарадник и сапатник.
Милаш Б. Недаћ“.

(СА ЗИДНИХ НОВИНА
ГЕОГРАФСКОГ ИНСТИТУТА)
ВЕСТ ИЗ БАТАВИЈЕ

Бродови су стигли
и у наше воде,
да донесу товар —
страха од слободе.

— Е, баш добро што су стигли ови амерички авиони, и иначе смо изгубили оне Месершмите, Штуке и Капроније на Источном фронту.

БОЖА АРАМБАШИЋ — КРАЉ ЦРНЕ БЕРЗЕ

Америка има краља челица, краља обуће и краљеве свих других артикала, а ми смо за време рата стекли краља црне берзе, поред многих његових причева и доглавника.

Њ В. Краљ Црне Берзе, Божа Арамбашкић, имао је у Београду акционарско друштво «Кожа», у коме су имали акције Он, Његови пријатељи Хлавићек, Моравец и Дохналек, и сва њихова ближа и даља родбина. Ово фамилијарно предузеће обавестило је Централну за кожу да ће радити и приватно за немачку војску. Иако се није обрнуо пред Немцима, Њ В. Божа је помоћу «Коже» краљевски дерао кожу сво-

ју своју робу по папирним ценама. За црноберзијанско пословање успео је да ангажује Хитлерове војнике и Недићеву Специјалну полицију, па чак и злогласну «Марицу», којом је превожен њон за гестапо, вуна Влади Илићу, рукавице и луксузне ципеле за грађанство.

Дајући Хитлеру Хитлерово, власници «Коже» нису пренебрегли да даду Дражи Дражино. Раднике у предузећу мобилисали су за «краљеву војску» и прегалачки лиферовали робу «слободним српским планинама». Када су једном опорезовани да плате дражиновцима 4 милиона дина-

ра, они су се наљутали и дали — 5 милиона

Комисија за утврђивање ратне добити разрезала је такође краљевски — Канцеларији Њ В. Боже, скромну сумицу од 19 и по милиона динара.

РАТНОМ БОГАТАШУ

Где се паре стичу,
Ти си био први
Али за слободу
Ниси дао крви.

Свога рода ти си
Презирао борбу.
А сада ти народ —
Заприми чорбу.

СПРОВОЂЕЊЕ АГРАРНЕ РЕФОРМЕ

НЕРМЕНДИЈИНА ТЕОРИЈА

Светозар Милетић, 1 фебруара Професор Стеван Кермендија, из Светозара Милетића, који поседује 190 јутара земље, каже на земљишној расправи:

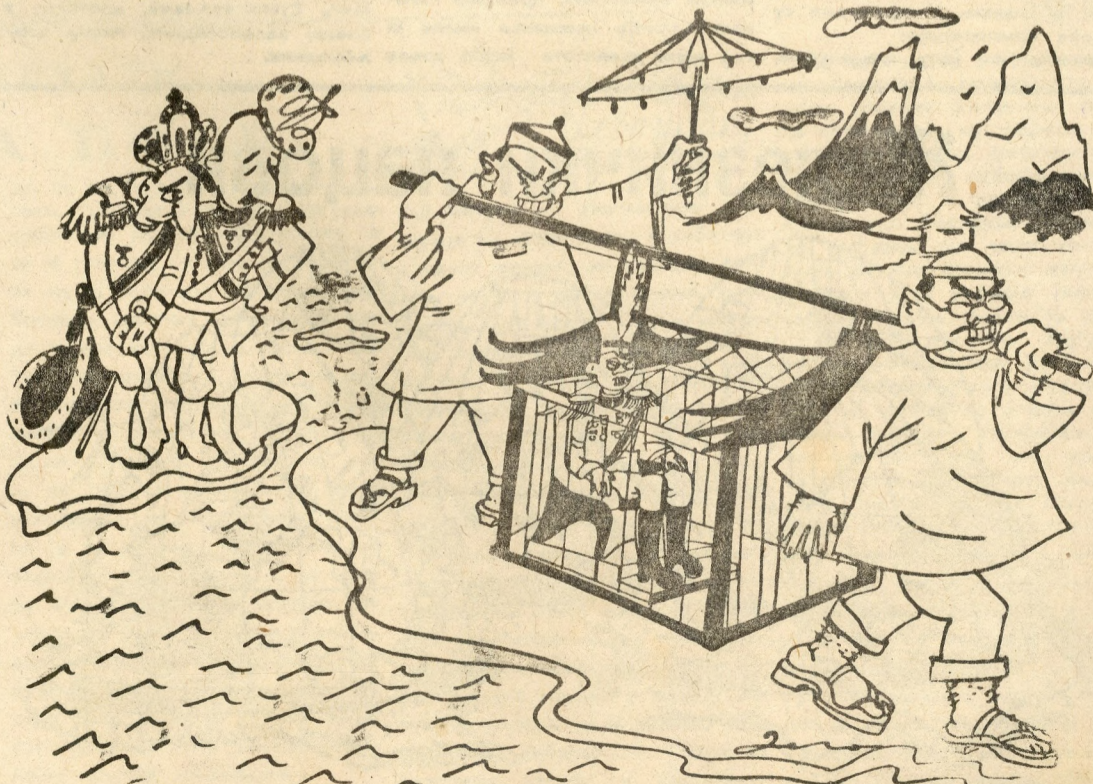
— Ја мислим да се с правим правом могу сматрати земљорадником, јер сам редовно обилазио све салаше и надзирао раднике.

Према теорији професора Кермендије, требало би сматрати за филмског глумца сваког оног ко иде — у биоскоп.

НА ДАЛЕКОМ ИСТОКУ

МАНЕВРИ У ЈАПАНУ ЗА ОЧУВАЊЕ ЦАРА

Група јапанских индустријалаца и трговаца организовала је „Лигу за заштиту цара“.

— Е, да смо Јапанци!

КАКО ГАЗДА ЖИКА ТУМАЧИ УРЕДБУ О ЈЕДНООБРАЗНОМ КЊИГОВОДСТВУ

Одговарајући пред судом по оптужби због неправилно вођеног рачуноводства, г. Жика је овако изложио своју одбрану:

— Славни суде, на првом месту имам да кажем да се не осећам кривим, јер сам у свему поштовао према уредби о једнообразном књиговодству. Пре рата, и за време рата, није био прописан никакав образац за рачуноводство, те смо и ми, природно, правили без-образне калкулације. Сад је, међутим, донета одлука о једнообразном рачуноводству, те сам ја првобитно рачуне у једнообразном смислу.

ОБАВЕШТЕЊЕ

Савет Бурине известио је удружење књижевника (чији члан, узред речено, и није) да ће променити своју професорску професију са адвокатском. Место збирке песама коју је имао намеру да измисли и напише, Бурина ће издати збирку репортажа са суђења ратним богатшима V рејона. Бурина сматра да ће ово његово дело изазвати праву буру и њему прибавити глас деовитног правника.

ТАМО, ДАЛЕКО...

„Тајмс“ пише да Индокегани нису још успоставили погодну владу.

Мој брачни друг Пера Јовановић отишао је пре петнаест дана на лекарски преглед у Други рејон и још се није вратио. Хитно га позивам да оздрави и да се врати на продужење брачног живота, јер му нећу признати никакво правдање да је преглед скопчан са свакојаким формалностима. Његова драга и поштована брачна супруга Перка Јовановић.

Пословођа баканице, врхискусан у фалсификовању купона за следовање и у прикривању робе, иначе бивши официјер бивше краљеве гарде и бивши секретар бившег шефа бивше Недићеве „Националне службе“, тражи сведоке који ће на садањем суђењу дати исказе о његовој неокаљаној прошлости. Писати Милошу С. Богдановићу или под шифром: „Аде мајн клајнер гарден официјер“...

Последњи крик моде! Сукње и блузе шијем од шалова, који се продају код „На-ме“. — Драгица Стефановић, надзорница „На-ме“.

Нудимо се за гостовање по унутрашњости, с тим да нам се осигура приход у износу од сваке приредбе. Спавање за време наших приредаба веома је пожељно, пошто је у складу са програмом који изводимо. — Културно просветна екипа Другог рејона у Београду.

Позајмице на залог (зимски капут, одела и тако даље) са врло умереним интересом — шест стотина на две хиљаде динара — више не могу да дајем, пошто ме, и поред толиког мог заузимања за сиротињу, отераше на принудан рад. — Душан Грујић, старинар, Булевар Црвене армије, 113.

Распродајемо велику количину штофа и платна. Новац положити Среском одбору, где се роба може добити. — Светислав Лалковић и син, трговци испод руке на мало и велико из Петровца на Млави.

Велику награду добиће онај ко успе да објасни Комисији за утврђивање ратне добити како смо зарадили четири и по милиона динара, колико смо дали за имање купљено у Београду за време окупације. Ми то икако нисмо умели да објаснимо, јер нис памћење у последње време некако не служи. — Милан и Јован Тасић, трговци из Приштине, сада живео у Београду.

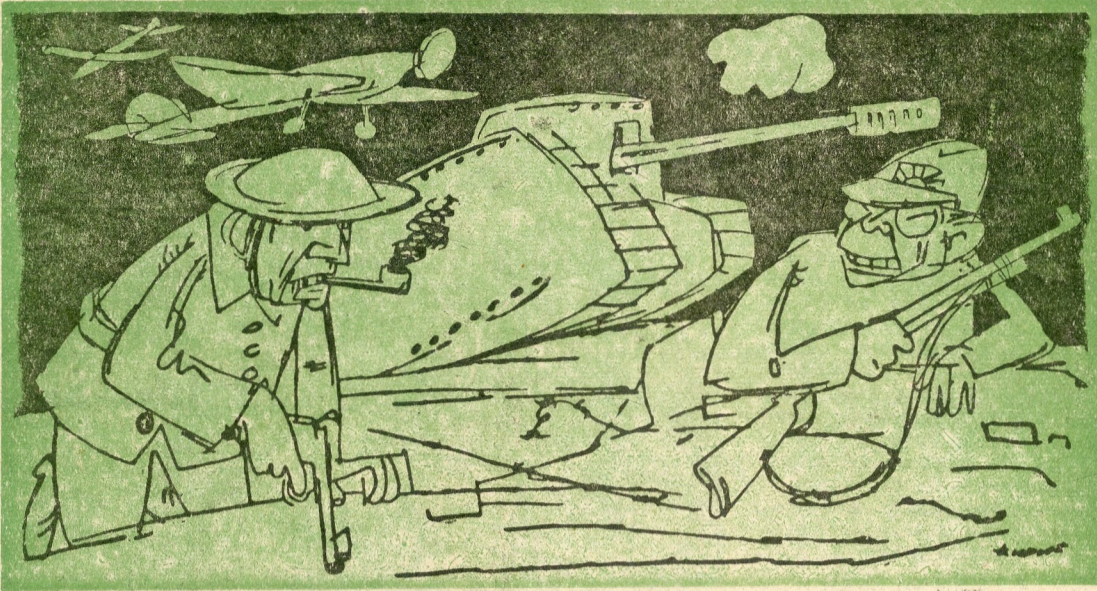
Скоро дабе уступило акције нашег предузећа „Сигнал“ а. д. Предузеће је основано још пре рата, али се тек за време окупације одлично пласирало. — Инжењер Срђан Грацић и отац.

Тражим човека који би са три четири пара волова извукао камион који се, ђаво ће га знати зашто, сурвао у реку Радик, на путу за Гостивар, и због чега ја сад треба да одувам две године на принудном раду. — Хасан Идриз, бивши шофер из Скопља.

УЧИНИО ЉУДИМА УСЛУГУ ДА НАСТРАДА

Сарајево, 1 фебруара

Због једне безначајне услуге коју је учинио неким трговцима, специјално веће Врховног суда Босне и Херцеговине осудило је на десет година принудног рада Рифата Дизјаревића, шофера Земалског трговачког предузећа. Крајем септембра прошле године, његов камион изненада се покварио, а кад је оправљен, Рифат се договорио са једном групом трговаца да њих и нешто мало њихове робе часком одбаци до Пријеполја. Он им је ту малену услугу учинио, али не зато што су му они дали 25.000 динара, већ више онако као човек добрим људима, а највише зато да би испробао камион и уверио се да је оправљен како треба. Суд је установио да је камион био исправан, али је исто тако установио да Рифат није био исправан.

Ми овде једино тражимо погодне људе...

ДА ЛИ ЈЕ И ШТА ЈЕ ЗАБОРАВИО Г. СОФИЈАНОПУЛОС

Атина, 1 фебруара

Специјални „Језев“ дописник јавља:

Досадашњи грчки министар спољних послова и вођа грчке делегације на скупштини Уједињених народа г. Софијанопулос није се, — како саопштавају енглески листови, — хитно супротставити совјетском предлогу да се Савет безбједности позабави питањем присутности британских трупа у Грчкој. Наглашавајући

да британски амбасадор у Атини није тражио смењивање Софијанопулоса, грчка влада је Софијанопулоса сменила с дужности министра и опозвала га из Лондона. Владини кругови су, тим поводом, изјавили да је г. Софијанопулос сасвим заборавио да се британске трупе налазе у Грчкој с пристанком грчке владе. Међутим, Софијанопулосови познаници не слажу се с туристичким владиним кругова. Они

тврде да Софијанопулос уопште није забораван човек.

— Он овог пута није ништа заборавио, а најмање то да се британске трупе налазе у Грчкој с пристанком грчке владе. Он је, можда, донекле заборавио само чињеницу без чијег пристанка ниједан Грк не може бити министар у Грчкој, — изјавили су познаници смењеног министра.

ФРАЊЕВАЧКЕ РЕЛИКВИЈЕ

— А одакле ови златни зуби и сатови!
— Присижемо Свевишњим да су то реликвије утемељача нашег реда!

Гајда-шима, Рим. — Чудо не тражите да се и Њујорк интернационализује, пошто је још покојни Вилзон признао да тамо има више Италијана него у Риму? За сваки случај захтевајте барем онолико колико Дуче. Нешто ћете и так добити. Ако ништа друго, оно пакослов од Св. Оца.

Љубица Јефтановић, Београд. — Звалили сте се на конференцији ако сте се сажалили на делобитисаног борца и пустили га да оћива у вашој кухињи у сутелену. Свакога би тронула ваша доброта, да она Драгица Микинчић из „20 октобра“ не тврди да ви, поред те сутуренске кујне, имате и трособан стан, у коме се ширите ви и ваш муж.

Ибрахиму Реповцу. — Штампачки и продајачки неовлашћено формуларе за пропуснице, пропустили сте да решите својих 286 аката. Пошто сте усто и са социјалном помоћи баратали како не треба, немојте се чудити што сте пошли тако далеко.

Минк. Божићу Лопчару. — У 1942 години свега сте двапут одликовани и то „немачким орлом III степена“ и „редом за заслуге НДХ“. Сада сте дошли на ред пред народни суд, који је степене протумачио овако: први и други — по једна година затвора с принудним радом, а трећи — једна година губитка грађанских права. Према томе, захвалите провиђењу што ваш „орао“ није носио већи степен или што нисте одликовани гвозденим крстом, јер ко зна шта би све било. Суд би у том случају могао још да удари крст и преко вас.

Бирокурати железничке дирекције — Загреб. — Пошто сте отпустили мртвог Милутина Јакшића, из Осјека, кога су убиле усташе, требало би да огласите за саботере железничаре које су усташе одвеле у Јасеновац, па се отуда не враћају на посао. Удовица Јакшића, којој сте уручили отпусницу, верује да се и живим бирократима могу упутити отпуснице.

Радомиру Николићу — Ниш. — Сакрили сте хиљаду и триста килограма соли. Кажете да сте том соли ловили канаринце и друге птице, стављајући им со на реп. Народне власти су вас ухватиле, а нису вам ни реп посолале. Шта ћете, у животу се дешавају често пута немогуће ствари. Сад ће они вама да засоле, а не ви другима, као што сте се надали.

Виктору Бабићу, власнику трговине бицикла и мотоцикла — Загреб. — Зарађивали сте за време „Независне“ и зарадили 7,250.000 динара. Чудна ствар. Ви сте барем знали шта је точак и како се окреће. Зар се никад нисте сетили оног „точка среће“?

„Деканату“ „фрајерског факултета“ — Лесковац. — Јесте ли видели?! Не дају вам ни да се културно унапређујете (неки кажу — уназађујете, ако ви још можете назад)... Па, „Цигулитки“, „Шашавом“, „Амзи“, Љубимцу“ и „Пипиу“ је требало честитати што дођоше на идеју да у нашем Манчестру оснују једини факултет који фрајери могу свршити, — а оно вас напада сва оmlадина Да врштите — к'о метла!

Фијакеристи бр. 118 — Београд Желез. станица: Кад за возњу од једног угла Кнез Михаилове улице до станице тражите 500 динара, треба увек да нагласите мислите ли то у окупационим или данашњим динарима. То реците и вашем колеги који за исту возњу тражи 100 динара мање! А сад нам јавите колико би коштало да се човек изведе, рецимо, до Пожаревца...

ПОСЛЕДЊА ВЕСТ
ДИМИТРИЈЕ ВУЈИЋ
ТРАЖИ ПРАВО ГЛАСА

Изборна комисија Седмог рејона замолила је инжењера Димитрија Вујића, Јевтићевог министра саобраћаја из 1935 године, да се ратосила сваке бригае за своје бирачко право, јер није право да то право имају они који су у своје време само себи признавали сва права.